त्रित आस्यः। अग्निः। त्रिष्टुप्

पिप्रीहि देवाँ उदातो येविष्ठ विद्वाँ ऋतूँऋतुपते यजेह।

ये दैव्यां ऋत्विजस्तेभिरये त्वं होतृंणामस्यायंजिष्ठः॥ १०.००२.०१

उशतः- कामयमानान् । देवान् । यविष्ठ- युवतम । पिप्रीहि- प्रीणय । विद्वान्- ज्ञानी सन् । ऋतुपते-ऋतुपालक । ऋतून्- वसन्तादिकालान् । इह । यज- पूजय । ये । दैव्याः- देवपूजकाः । ऋत्विजः-यज्ञकारियतारः । तेभिः- तैः सह । अग्ने । त्वम् । देवान् पूजय । होतॄणाम्- देवाह्वातॄणाम् । आयजिष्ठाः- पूज्यतमः । असि- भवसि ॥१॥

वेषि होत्रमुत पोत्रं जनानां मन्धातासि द्रविणोदा ऋतावा।

स्वाहा वयं कृणवीमा ह्वींषि देवो देवान्यजत्वग्निरहीन्॥ १०.००२.०२

होत्रम्- हव्यम्। उत- अपि च। पोत्रम्- पोता शोधकः। शोधकः पवमानसोम एव। तस्य त्राणभूतकलशः पोत्रम्। वेषि- कामयसे। मन्धाता- मेधावी। असि- भवसि। द्रविणोदाः-संपद्दाता। ऋतावा- सत्यवान्। वयम्। स्वाहा। कृणवाम- कुर्मः। हवींषि- हव्यानि। अर्हन्-प्रशंस्यः सन्। देवः सन्। देवान्- देवताः। यजतु- पूजयतु सङ्गतान् करोतु॥२॥

आ देवानामिप पन्थीमगन्म यच्छकवीम तदनु प्रवीब्हुम्।

अग्निर्विद्वान्स येजात्सेदु होता सो अध्वरान्स ऋतून्केल्पयाति॥ १०.००२.०३

देवानामि पन्थाम्- देवयानमि । आ अगन्म- आगतवन्तः । यत् । शक्रवाम- कर्तुं शक्रुमः । तत् । अनु प्रवोळ्हुम्- वोढुम् । समर्था वयम् । सः । विद्वान्- ज्ञानी । अग्निः । यजात्- यजित । सः । होता- देवाह्वाता । सः । अध्वरान्- ध्वररितकर्माणि । सः । ऋतून्- तत्करणकालान् । कल्पयाति- रचयित ॥३॥

यद्वौ व्यं प्रिम्निनामं व्रतानि विदुषां देवा अविदुष्टरासः। अग्निष्टद्विश्वमा पृणाति विद्वान्येभिर्दिवाँ ऋतुभिः कृत्पर्याति॥ १०.००२.०४ येभिः- येर्नतैः। देवान्- देवताः। ऋतुभिः- कालैः। कल्पयाति- उपासको हृदि जानाति। यत्-यानि विदुषाम्- धर्मज्ञानाम्। वः- युष्माकम्। व्रतानि। वयम्। अविदुष्टरासः- अजानन्तः। प्रमिनाम- भग्नं कृतवन्तः। तत्। विश्वम्- सर्वम्। विद्वान्- धर्मज्ञः। अग्निः। आ पृणाति-पूर्यति॥४॥

यत्पीकुत्रा मनेसा दीनदेशा न यज्ञस्य मन्वते मत्यीसः।

अग्निष्टद्वोतां कतुविद्विजानन्यजिष्ठो देवाँ ऋतुशो यंजाति॥ १०.००२.०५

पाकत्रा- पक्तव्येन। मनसा- चित्तेन। दीनदक्षाः- दुर्बलाः। मर्त्यांसः- मनुष्याः। यज्ञस्य-उपासनस्य । यत्- यद्भतम्। न मन्वते- न जानन्ति। तत्। होता- देवाह्वाता। यजिष्ठः क्रतुवित् अग्निः। विजानन्- विशेषेण जानन्। देवान्- देवताः। ऋतुशः- यथाकालम्। यजाति- हृदि सङ्गतान् करोति॥५॥

विश्वेषां ह्यध्वराणामनीकं चित्रं केतुं जनिता त्वा जजान।

स आ यंजस्व नृवतीरनु क्षाः स्पार्हा इषः क्षुमतीर्विश्वजन्याः॥ १०.००२.०६

विश्वेषाम् - सर्वेषाम् । अध्वरणाम् - ध्वररहितकर्मणां सर्वभूतिहतकर्मणाम् । अनीकम् - मुखम् । चित्रम् - असाधारणीम् । केतुम् - प्रज्ञाम् । त्वा - भवन्तम् । जिनता - स्रष्टा हिरण्यगर्भः । जजान - ससर्ज । सः - तादृशस्त्वम् । नृवतीः - नेतृभिरुपासकैरिधष्ठिताः । क्षाः - क्षमाशीला भूमिकाः । अनु । यजस्व - उपास्व । स्पार्हाः - स्पृहणीयाः । क्षुमतीः - मन्त्रयुक्ताः । विश्वजन्याः - सर्वभूतिहताः । इषः - कामनाः । यजस्व - देहि ॥६॥

यं त्वा द्यावीपृथिवी यं त्वापस्त्वष्टा यं त्वी सुजिनमा जुजानी।

पन्थामनुं प्रविद्वान्धितृयाणं द्युमदेग्ने समिधानो वि भहि॥ १०.००२.०७

यम् । त्वा- भवन्तम् । द्यावापृथिवी । आपः- आधारशक्तिधाराः । त्वष्टा- तनूकरणदेवता । सुजनिमा- शोभनावतारो विष्णुः । जजान- ससर्ज । अग्ने- सर्वभूतहितक्रतो । स त्वम् । पितृयाणं पन्थामनु- पूर्वाचार्योपदिष्टमार्गमनु । प्रविद्वान्- जानन् । सिमधानः- सम्यिगध्यमानः सन् । द्युमत् वि भाहि- विशेषेण दीप्यसे ॥७॥

